

[Indenrigsministeren.]

til at tage Ansvaret for at sætte Samfundets Midler ind for en saa hasarderet Fremgangsmaade. At denne min Opfattelse har været rigtig, ser jeg ogsaa et Vidnesbyrd om deri, at man nu fra alle Sider erkender, at man kan gaa den anden Vej.

Jeg vil i Anledning af en Bemærkning fra det ærede Medlem angaaende 4 pCt.s og 3 pCt.s Laanenes Stilling under den foreslaaede Konvertering udtale, at man kan ikke sige, at denne Konvertering overhovedet ikke kan komme til at gavne de paa-gældende Serier. Selve den Adgang til Overførelse og Omskrivning, der her er Tale om, vil jo være meget kærkommen for mange af dem, der sidder inde med disse for største Delen gamle Laan.

Angaaende dette Lovforslags Forbindelse med Forslaget om en Forhøjelse af Ejendomsskatterne skal jeg sige, at jeg satte Pris paa den Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte, om, at han erkendte, at den Fordel, der opnaaedes for de Ejendomme, som ikke tilhører kriseramte, maatte afgives — det ærede Medlem sagde: indenfor et vist Tidsrum, og det kan der jo altid tales om. Jeg vil i øvrigt mene, at det Forslag, der er forelagt om en Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen i denne Forbindelse, ikke vilde komme til at ramme haardere end det, det ærede Medlem her nævner. Naar det ærede Medlem betegner det som en uantagelig Tanke, at en saadan Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen skulde indtræde for Landbruget i det Øjeblik, Forrentningsseveren har naaet en vis Højde, vil jeg derudfra tage Anledning til at sige, at jeg tror nu, det ærede Medlem saa godt som jeg og saa godt som alle gør klogt i at erkende, at den Krise, vi nu har gennemlevet, har lært os, at vi paa en eller anden Maade, med den ene eller den anden Slags Midler, maa ind paa Veje, der sikrer, at i kommende Tider ikke enhver Fordel, den være sig af teknisk eller økonomisk Art, omsættes i øget Prioritering og øget Laangivning. Naar man ikke blot hæfter sig ved Krisen som akut Krise, men tænker paa Fremtiden, paa Landbruget som Erhverv, da betænker jeg mig ikke paa at sige: Det er det vigtigste overhovedet af alle økonomiske Spørgsmaal her i Landet. Derfor vil jeg haabe, at det ærede Medlem ikke her i Dag binder sig til for stærke Udtalelser imod Forslag som det, her er fremkommet. Konverteringsplanen er Baggrunden for Fremsettelsen af Forslaget om Forhøjelsen af Grundskylden straks med Hensyn til Købstads-ejendomme og senere med Hensyn til Land-

bruget, og det maa man være klar over vil blive Udgangspunktet for de kommende Forhandlinger.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Jeg ønsker kun at korrigere, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte om den konservative Stilling. Det, jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet under denne Debat, var, at Regeringen begyndte med de lavkursede Obligationer, medens vi vilde begynde modsat. Men jeg fortsatte, at naar de 500 Mill. Kr. Obligationer, Regeringen havde sikret sig til Disposition, var konverteret, saa vilde Resultatet sikkert blive ganske det samme, idet Kurserne da vilde stige paa de lavkursede Landkreditobligationer; Slutresultatet vilde altsaa blive det samme som det, vi ønskede fra konservativ Side. Jeg maa derfor fastholde, at det er med Rette, jeg har betegnet de Linier, der er fastlagt i Forslaget, som følgende de Linier, vi i store Træk har ønsket fra konservativ Side.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Naar den højtærede Minister nu i Dag erklærer, som han har gjort saa mange Gange før, at han ikke paa noget Tidspunkt har villet være med til at tage Ansvaret for det, som han kalder en Pariføringspolitik, saa siger jeg til den højtærede Minister, at dette Ansvar var han med til at tage, da han akkviescerede ved det Forslag, der gennemførtes til Rentelettelse og til Oprettelse af en Krisefond, med den Bestemmelse i § 4, Punkt 6, at Krisefonden skulde have en Hovedopgave i Opkøb af Obligationer som Baggrund for Gennemførelse af en Konvertering. Da gik den højtærede Minister ind i Ansvaret! At han senere svigtede paa dette Punkt, er en anden Sag.

Den højtærede Minister har nu talt om Fordelene for Grundejerne, som ikke bør komme disse til gode, og deri er jeg for saa vidt ikke uenig med den højtærede Minister; det har jeg ogsaa givet Udtryk under de Forhandlinger, som tidligere er ført. Men den Form, under hvilken det skal gøres, maa være en Form, som sikrer, at kun de, som faar Fordele, kommer til at afgive, medens de, som ingen Fordel faar, skal fritages, og det tillader den højtærede Mi-